

I.

(Zakonodavni akti)

ODLUKE

ODLUKA (EU) 2017/684 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 5. travnja 2017.

kojom se uspostavlja mehanizam razmjene informacija u pogledu međuvladinih sporazuma i neobvezujućih instrumenata između država članica i trećih zemalja u području energetike te stavlja izvan snage Odluka br. 994/2012/EU

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 194. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Za pravilno funkcioniranje unutarnjeg energetskeg tržišta nužno je da su energenti uvezeni u Uniju u potpunosti uređeni pravilima o uspostavi unutarnjeg energetskeg tržišta. Transparentnost i usklađenost s pravom Unije važan su element u osiguravanju energetske stabilnosti Unije. Unutarnje energetske tržište koje ne funkcionira pravilno stavlja Uniju u ranjiv i nepovoljan položaj u pogledu sigurnosti opskrbe energijom te narušava njegove potencijalne koristi za europske potrošače i industriju.
- (2) Kako bi se zaštitila opskrba Unije energijom, potrebno je diversificirati izvore energije i graditi nove energetske interkonekcije među državama članicama. Istodobno je nužno pojačati suradnju u pogledu energetske sigurnosti s Uniji susjednim zemljama i sa strateškim partnerima.
- (3) Cilj je Strategije energetske unije, kako ju je donijela Komisija 25. veljače 2015., pružiti potrošačima sigurnu, održivu, konkurentnu i povoljnu energiju. Usklađenom i dosljednom provedbom energetske, trgovinske i vanjske politike značajno će se doprinijeti postizanju tog cilja. Točnije, u Strategiji energetske unije naglašava se da je potpuna usklađenost sporazuma o kupnji energije od trećih zemalja s pravom Unije važan element za

⁽¹⁾ SL C 487, 28.12.2016., str. 81.⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 2. ožujka 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 21. ožujka 2017.

osiguravanje energetske sigurnosti, što se temelji na analizi koja je provedena u okviru Europske strategije energetske sigurnosti od 28. svibnja 2014. Isto tako, Europsko je vijeće u zaključcima od 19. ožujka 2015. pozvalo na potpunu usklađenost svih sporazuma o kupnji plina od vanjskih dobavljača s pravom Unije, posebno povećanjem transparentnosti takvih sporazuma i njihove spojivosti s odredbama Unije o energetske sigurnosti.

- (4) Europski parlament u svojoj je Rezoluciji od 15. prosinca 2015. o inicijativi „Ususret europskoj energetske uniji” istaknuo potrebu za povećanjem dosljednosti vanjskih politika energetske sigurnosti EU-a i za većom transparentnošću sporazuma u području energetike.
- (5) Odluka br. 994/2012/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ bila je korisna za dobivanje informacija o postojećim međuvladinim sporazumima te za utvrđivanje problema koje oni predstavljaju u pogledu spojivosti s pravom Unije.
- (6) Međutim, Odluka br. 994/2012/EU pokazala se neučinkovitom u osiguravanju usklađenosti međuvladinih sporazuma s pravom Unije. Ta se Odluka uglavnom oslanjala na procjenu međuvladinih sporazuma koju je provodila Komisija nakon što su ih države članice sklopile s trećom zemljom. Iskustvo stečeno u provedbi Odluke br. 994/2012/EU pokazalo je da se takvom *ex post* procjenom ne iskorištava u potpunosti potencijal za osiguravanje usklađenosti međuvladinih sporazuma s pravom Unije. Posebno, međuvladini sporazumi često ne sadržavaju odgovarajuće klauzule o prestanku ili prilagodbi kojima bi se državama članicama omogućilo da uklone svaku neusklađenost u razumnom roku. Nadalje, stajališta potpisnika već su utvrđena, što stvara politički pritisak protiv izmjene bilo kojeg aspekta sporazuma.
- (7) Visoka razina transparentnosti u pogledu sporazuma između država članica i trećih zemalja u području energetike doprinijet će postizanju tješnje suradnje unutar Unije kada je riječ o vanjskim odnosima u području energetike te dugoročnim ciljevima politike Unije u pogledu energetike, klime i sigurnosti opskrbe energijom.
- (8) Kako bi se izbjegla bilo koja neusklađenost s pravom Unije i povećala transparentnost, države članice trebale bi što prije obavijestiti Komisiju o svojoj namjeri da započnu pregovore o novim međuvladinim sporazumima ili izmjeni međuvladinih sporazuma. Komisiju bi trebalo redovito obavješćivati o napretku pregovora. Države članice trebale bi imati mogućnost pozvati Komisiju da sudjeluje u pregovorima kao promatrač. Komisija bi trebala moći zatražiti da sudjeluje u pregovorima kao promatrač.
- (9) Komisija bi tijekom pregovora o međuvladinu sporazumu trebala imati mogućnost savjetovati dotičnu državu članicu o načinu izbjegavanja nespojivosti tog sporazuma s pravom Unije. U okviru toga, Komisija bi trebala imati i mogućnost skrenuti pozornost dotične države članice na odgovarajuće ciljeve energetske politike Unije, na solidarnost među državama članicama te na stajališta Unije o politici donesena u zaključcima Vijeća ili Europskog vijeća. To, međutim, ne bi smjelo činiti dio pravne procjene Komisije o nacrtu međuvladina sporazuma ili izmjene.
- (10) Kako bi se osigurala usklađenost s pravom Unije i uzimajući u obzir činjenicu da međuvladini sporazumi i izmjene u području plina ili nafte trenutačno imaju najveće relativne posljedice na pravilno funkcioniranje unutarnjeg energetskeg tržišta te na sigurnost opskrbe Unije energijom, države članice trebale bi Komisiju na *ex ante* osnovi obavješćivati o nacrtima međuvladinih sporazuma koji se odnose na plin ili naftu prije nego što oni postanu pravno obvezujući za stranke. U duhu suradnje Komisija bi trebala pružati potporu državi članici u utvrđivanju problema usklađenosti nacrtu međuvladina sporazuma ili izmjene. Dotična država članica u tom bi slučaju bila bolje pripremljena za sklapanje sporazuma usklađenog s pravom Unije.
- (11) Komisija bi za takvu procjenu trebala imati dovoljno vremena kako bi se postigla što veća pravna sigurnost i izbjegle nepotrebne odgode. Komisija bi trebala razmotriti mogućnost skraćivanja razdoblja predviđenih za procjenu ako je to prikladno, posebno ako to zatraži država članica ili ako je država članica dovoljno detaljno obavješćivala Komisiju tijekom faze pregovora, uzimajući u obzir u kojoj se mjeri nacrt međuvladina sporazuma ili izmjene temelji na oglednim klauzulama. Kako bi u potpunosti iskoristile potporu Komisije, države članice

⁽¹⁾ Odluka br. 994/2012/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi mehanizma razmjene informacija s obzirom na međuvladine sporazume između država članica i trećih zemalja u području energetike (SL L 299, 27.10.2012., str. 13.).

trebale bi se suzdržati od sklapanja međuvladinih sporazuma koji se odnose na plin ili naftu, ili međuvladinih sporazuma koji se odnose na električnu energiju ako je država članica odlučila od Komisije zatražiti *ex ante* procjenu, sve dok je Komisija ne obavijesti o svojoj procjeni. Države članice trebale bi poduzeti sve potrebne korake da postignu odgovarajuće rješenje za uklanjanje svake utvrđene nespojivosti.

- (12) U kontekstu Strategije energetske unije, transparentnost u pogledu prijašnjih i budućih međuvladinih sporazuma i dalje je od iznimne važnosti te predstavlja važan element u osiguravanju energetske stabilnosti Unije. Stoga bi države članice Komisiju i dalje trebale obavješćivati o postojećim i budućim međuvladinim sporazumima, bilo da su stupili na snagu ili se privremeno primjenjuju u smislu članka 25. Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora, kao i o novim međuvladinim sporazumima.
- (13) Kad je riječ o međuvladinim sporazumima koji su stupili na snagu ili se privremeno primjenjuju prije stupanja na snagu ove Odluke, Komisija bi trebala procijeniti njihovu spojivost s pravom Unije te o tome obavijestiti države članice. U slučaju nespojivosti, države članice trebale bi poduzeti sve potrebne korake da postignu odgovarajuće rješenje za uklanjanje utvrđene nespojivosti.
- (14) Ova bi se Odluka trebala primjenjivati na međuvladine sporazume. Međuvladinim sporazumima, posebno njihovim sadržajem, a neovisno o njihovom službenom nazivu, izražava se namjera stranaka da sporazum bude obvezujući, u cijelosti ili djelomično. Obavješćivati bi trebalo samo o međuvladinim sporazumima koji se odnose na kupnju, prodaju, provoz ili skladištenje energije ili trgovanje ili opskrbu njome u najmanje jednoj državi članici ili prema njoj ili na izgradnju energetske infrastrukture fizički povezane s najmanje jednom državom članicom ili upravljanje tom infrastrukturom. Ako postoji dvojba, države članice trebale bi se bez odgode savjetovati s Komisijom. U načelu, sporazumi koji više nisu na snazi ili se više ne primjenjuju ne bi trebali biti obuhvaćeni ovom Odlukom.
- (15) Za potrebe ove Odluke pravno obvezujuća snaga instrumenta, ili njegovih dijelova, a ne njegov službeni naziv, jest taj koji ga čini međuvladinim sporazumom ili, u nedostatku pravno obvezujuće snage, neobvezujućim instrumentom.
- (16) Države članice uspostavljaju odnose s trećim zemljama ne samo sklapanjem međuvladinih sporazuma, nego i u obliku neobvezujućih instrumenata, koji se često službeno nazivaju memorandumima o razumijevanju, zajedničkim deklaracijama, zajedničkim deklaracijama ministara, zajedničkim akcijama, zajedničkim kodeksima postupanja ili sličnim izrazima. Zbog toga što oni nisu pravno obvezujući, od država članica ne može se pravno zahtijevati provedba takvih instrumenata, uključujući situacije kada takva provedba nije spojiva s pravom Unije. Čak i ako nisu pravno obvezujući, takvi se instrumenti mogu upotrebljavati za uspostavu detaljnog okvira za energetska infrastrukturu i opskrbu energijom. U interesu veće transparentnosti, države članice trebale bi moći Komisiji dostaviti neobvezujuće instrumente, i to aranžmane između jedne države članice ili više njih i jedne treće zemlje ili više njih, koji nisu pravno obvezujući i kojima se utvrđuju uvjeti za opskrbu energijom ili razvoj energetske infrastrukture, među ostalim navođenjem tumačenja prava Unije u tom pogledu, ili izmjenu takvih neobvezujućih instrumenata, uključujući i sve njihove priloge. Ako neobvezujući instrument ili izmjena izričito upućuje na druge tekstove, države članice trebale bi moći dostaviti i te druge tekstove.
- (17) Međuvladini sporazumi i neobvezujući instrumenti o kojima se na temelju drugih akata Unije treba u cijelosti obavješćivati Komisiju ili koji se odnose na pitanja unutar područja primjene Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju ne bi trebali biti obuhvaćeni ovom Odlukom.
- (18) Ova Odluka ne bi smjela stvarati obveze u pogledu sporazuma između gospodarskih subjekata. Međutim, države članice trebale bi biti slobodne da dobrovoljno obavijeste Komisiju o takvim sporazumima na koje se u međuvladinim sporazumima ili neobvezujućim instrumentima izričito upućuje.
- (19) Primljene informacije o međuvladinim sporazumima Komisija bi trebala učiniti dostupnima svim drugim državama članicama, i to u sigurnom elektroničkom obliku, kako bi se poboljšala koordinacija i transparentnost među državama članicama i tako poboljšao njihov pregovarački položaj u odnosu na treće zemlje. Komisija bi trebala poštovati zahtjeve država članica da s informacijama koje su joj dostavljene postupi kao s povjerljivima. Međutim, zahtjevi za povjerljivost ne bi smjeli ograničavati pristup Komisije povjerljivim informacijama jer ona za svoje procjene treba potpune informacije. Komisija bi trebala biti odgovorna za jamčenje primjene klauzule o povjerljivosti. Zahtjevima za povjerljivost ne dovodi se u pitanje pravo pristupa dokumentima, kako je predviđeno Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

- (20) Ako država članica međuvladin sporazum smatra povjerljivim, trebala bi Komisiji dostaviti sažetak u kojem se navode predmet, cilj, područje primjene, trajanje, stranke sporazuma i informacije o njegovim glavnim elementima kako bi se taj sažetak mogao proslijediti drugim državama članicama.
- (21) Stalnom razmjenom informacija o međuvladinim sporazumima na razini Unije trebao bi se omogućiti razvoj najboljih praksi. Na temelju tih najboljih praksi Komisija bi, u suradnji s državama članicama i prema potrebi u suradnji s Europskom službom za vanjsko djelovanje u vezi s vanjskim politikama Unije, trebala izraditi fakultativne ogledne klauzule, koje se trebaju upotrebljavati u međuvladinim sporazumima između država članica i trećih zemalja, kao i smjernice, uključujući popis primjera klauzula kojima se ne poštuje pravo Unije te ih stoga ne bi trebalo upotrebljavati. Takve ogledne klauzule trebale bi se upotrebljavati s ciljem izbjegavanja sukoba između međuvladinih sporazuma i prava Unije, posebno pravila unutarnjeg energetskog tržišta i prava Unije o tržišnom natjecanju, te sukoba s međunarodnim sporazumima koje je sklopila Unija. Nadležnim bi tijelima takve ogledne klauzule ili smjernice trebale služiti kao referentni alat, čime će se povećati transparentnost i spojivost s pravom Unije. Upotreba takvih oglednih klauzula trebala bi biti fakultativna, a njihov bi se sadržaj trebao moći prilagođavati svim posebnim okolnostima.
- (22) Bolja uzajamna upoznatost s postojećim i novim međuvladinim sporazumima trebala bi omogućiti veću transparentnost i bolju koordinaciju u energetskim pitanjima među državama članicama te između država članica i Komisije. Ta bolja koordinacija trebala bi omogućiti državama članicama da u potpunosti iskoriste političku i gospodarsku težinu Unije te omogućiti Komisiji da predloži rješenja problema utvrđenih u području međuvladinih sporazuma.
- (23) Komisija bi trebala olakšati i poticati koordinaciju među državama članicama s ciljem jačanja sveukupne strateške uloge Unije u području energetike s pomoću jasno definiranog i učinkovitog koordiniranog pristupa zemljama proizvođačima, tranzitnim zemljama i zemljama potrošačima.
- (24) S obzirom na to da cilj ove Odluke, a to je razmjena informacija između država članica i Komisije u pogledu međuvladinih sporazuma u području energetike, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinaka ove Odluke primjenjive u svim državama članicama on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (25) Odredbe ove Odluke ne bi smjele dovoditi u pitanje primjenu pravila Unije o povredi propisa, državnim potporama i tržišnom natjecanju. Posebno, ako smatra da neka država članica nije ispunila svoje obveze temeljem Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), Komisija ima pravo pokrenuti postupak zbog povrede obveza u skladu s člankom 258. UFEU-a.
- (26) Komisija bi trebala procijeniti dostatnost i učinkovitost ove Odluke u osiguravanju usklađenosti međuvladinih sporazuma s pravom Unije i visokog stupnja koordinacije među državama članicama u pogledu međuvladinih sporazuma u području energetike.
- (27) Odluku br. 994/2012/EU trebalo bi stoga staviti izvan snage,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Odlukom uspostavlja mehanizam razmjene informacija između država članica i Komisije u pogledu međuvladinih sporazuma u području energetike, kako su definirani u članku 2., kako bi se osiguralo funkcioniranje unutarnjeg energetskog tržišta i unaprijedila sigurnost opskrbe energijom u Uniji.

2. Ova se Odluka ne primjenjuje na međuvladine sporazume koji već u svojoj cijelosti podliježu drugim posebnim postupcima obavješćivanja na temelju prava Unije.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Odluke primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „međuvladin sporazum” znači svaki pravno obvezujući sporazum, neovisno o njegovu službenom nazivu, između jedne države članice ili više njih i jedne treće zemlje ili više njih ili između jedne države članice ili više njih i međunarodne organizacije, koji se odnosi na:
 - (a) kupnju, prodaju, provoz ili skladištenje energije ili trgovanje ili opskrbu njome u najmanje jednoj državi članici ili prema njoj; ili
 - (b) izgradnju energetske infrastrukture fizički povezane s najmanje jednom državom članicom ili upravljanje tom infrastrukturom;međutim, ako takav pravno obvezujući sporazum obuhvaća i pitanja osim onih iz točaka (a) i (b), međuvladinim sporazumom smatraju se samo one odredbe koje se odnose na te točke i opće odredbe primjenjive na te odredbe koje se odnose na energetiku;
2. „postojeći međuvladin sporazum” znači međuvladin sporazum koji je na snazi ili se privremeno primjenjuje na dan 2. svibnja 2017.;
3. „neobvezujući instrument” znači aranžman između jedne države članice ili više njih i jedne treće zemlje ili više njih, kao što su memorandum o razumijevanju, zajednička deklaracija, zajednička deklaracija ministara, zajednička akcija ili zajednički kodeks postupanja, u kojem se utvrđuju uvjeti za opskrbu energijom, kao što su količine i cijene, ili za razvoj energetske infrastrukture;
4. „postojeći neobvezujući instrument” znači neobvezujući instrument potpisan ili na drugi način dogovoren prije 2. svibnja 2017.

Članak 3.

Obveze obavješćivanja u pogledu međuvladinih sporazuma

1. Kada država članica namjerava započeti pregovore s trećom zemljom ili međunarodnom organizacijom radi izmjene međuvladina sporazuma ili sklapanja novog međuvladina sporazuma, država članica prije predviđenog početka pregovora u pisanom obliku obavješćuje Komisiju o svojoj namjeri, što je prije moguće.

Dotična država članica trebala bi Komisiju redovito obavješćivati o napretku pregovora. Informacije koje se dostavljaju Komisiji uključuju navođenje odredbi koje trebaju biti predmet pregovora te ciljeve pregovora u skladu s člankom 8.

2. Čim stranke postignu dogovor o svim glavnim elementima nacrtu međuvladina sporazuma koji se odnosi na plin ili naftu ili izmjeni međuvladina sporazuma koji se odnosi na plin ili naftu, ali prije završetka službenih pregovora, dotična država članica o nacrtu sporazuma ili izmjene i o svim njihovim priložima obavješćuje Komisiju radi *ex ante* procjene u skladu s člankom 5.

Ako se u tom nacrtu sporazuma ili izmjene izričito upućuje na druge tekstove, dotična država članica dostavlja i te druge tekstove ako oni sadržavaju elemente koji se odnose na kupnju, prodaju, provoz ili skladištenje plina ili nafte ili trgovinu i opskrbu njima u najmanje jednoj državi članici ili prema njoj, ili izgradnju plinske ili naftne infrastrukture fizički povezane s najmanje jednom državom članicom ili upravljanje tom infrastrukturom.

3. Ako država članica pregovara o međuvladinu sporazumu ili izmjeni koji se odnose na električnu energiju te nije uspjela, na temelju vlastite procjene, doći do čvrstog zaključka o spojivosti međuvladina sporazuma ili izmjene o kojima se pregovara s pravom Unije, ona obavješćuje Komisiju o tom nacrtu sporazuma ili izmjene i o svim njihovim priložima radi *ex ante* procjene u skladu s člankom 5. čim se postigne dogovor stranaka o svim glavnim elementima tog nacrtu, ali prije završetka službenih pregovora.

4. Države članice mogu se koristiti prvim i drugim podstavkom stavka 2. za međuvladine sporazume ili izmjene koji se odnose na električnu energiju.

5. Nakon ratifikacije međuvladina sporazuma ili izmjene međuvladina sporazuma, dotična država članica Komisiju obavješćuje o međuvladinom sporazumu ili njegovoj izmjeni i o svim njihovim prilogima. Ako je Komisija izdala mišljenje na temelju članka 5. stavka 2., a dotična država članica nije se držala mišljenja Komisije, ta bi država članica trebala bez nepotrebne odgode u pisanom obliku Komisiji obrazložiti svoju odluku.

Ako ratificirani međuvladin sporazum ili izmjena međuvladina sporazuma izričito upućuje na druge tekstove, dotična država članica dostavlja i te druge tekstove ako oni sadržavaju elemente koji se odnose na kupnju, prodaju, provoz ili skladištenje energije ili trgovanje ili opskrbu njome u najmanje jednoj državi članici ili prema njoj, ili izgradnju energetske infrastrukture fizički povezane s najmanje jednom državom članicom ili upravljanje tom infrastrukturom.

6. Obveza obavješćivanja Komisije na temelju članka 2., 3. i 5. ne primjenjuje se na sporazume između poduzeća.

Ako država članica ima dvojbe o tome predstavlja li određeni sporazum međuvladin sporazum i treba li stoga o njemu obavijestiti u skladu s ovim člankom i člankom 6., država članica se bez odgode savjetuje s Komisijom.

7. Sva obavješćivanja na temelju stavaka od 1. do 5. ovog članka i članka 6. stavaka 1. i 2. obavljaju se putem internetske aplikacije Komisije. Rokovi iz članka 5. stavaka 1. i 2. te članka 6. stavka 3. počinju teći od onog datuma kada je u aplikaciji registrirana potpuna dokumentacija uz obavijest.

Članak 4.

Pomoć Komisije

1. Ako država članica obavijesti Komisiju o pregovorima na temelju članka 3. stavka 1., službe Komisije mogu joj dati savjet o načinu izbjegavanja nespojivosti međuvladina sporazuma ili izmjene međuvladina sporazuma o kojima se pregovara s pravom Unije. Takav savjet može uključivati relevantne fakultativne ogledne klauzule i smjernice koje Komisija razvija uz savjetovanje s državama članicama u skladu s člankom 9. stavkom 2.

Službe Komisije također mogu dotičnoj državi članici skrenuti pozornost na odgovarajuće ciljeve energetske politike Unije, što uključuje ciljeve energetske unije.

Dotična država članica može također zatražiti pomoć Komisije u tim pregovorima.

2. Na zahtjev dotične države članice, Komisija može sudjelovati u pregovorima kao promatrač. Komisija može zatražiti da sudjeluje u pregovorima kao promatrač ako smatra da je to potrebno. Sudjelovanje Komisije podliježe pisanom odobrenju dotične države članice.

3. Ako Komisija sudjeluje u pregovorima kao promatrač, može dotičnoj državi članici dati savjet o načinu izbjegavanja nespojivosti međuvladina sporazuma ili izmjene o kojima se pregovara s pravom Unije.

Članak 5.

Procjena Komisije

1. Na temelju članka 3. stavka 2., u roku od pet tjedana od datuma obavješćivanja o potpunom nacrtu međuvladina sporazuma ili izmjene, uključujući sve njihove priloge, Komisija obavješćuje dotičnu državu članicu o svim mogućim dvojbama koje se odnose na spojivost nacrtu međuvladina sporazuma ili izmjene s pravom Unije. Ako u tom roku odgovor Komisije izostane, smatra se da Komisija nema nikakve takve dvojbe.

2. Ako Komisija na temelju stavka 1. dotičnu državu članicu obavijesti da ima dvojbe, ona u roku od 12 tjedana od datuma obavješćivanja iz stavka 1. dostavlja dotičnoj državi članici svoje mišljenje o spojivosti nacrtu međuvladina sporazuma ili izmjene s pravom Unije, osobito pravilima o unutarnjem energetskom tržištu i pravom Unije o tržišnom natjecanju. Ako u tom roku mišljenje Komisije izostane, smatra se da Komisija nema nikakvih primjedbi.

3. Uz odobrenje dotične države članice, rokovi iz stavaka 1. i 2. mogu se produljiti. Rokovi iz stavaka 1. i 2. skraćuju se u dogovoru s Komisijom, ako to zahtijevaju okolnosti, kako bi se zajamčio pravovremeni dovršetak pregovora.

4. Država članica ne potpisuje, ratificira niti prihvaća dotični nacrt međuvladina sporazuma ili izmjene sve dok je Komisija ne obavijesti ima li dvojbi, u skladu sa stavkom 1. ili, ako je to primjenjivo, sve dok ne izda mišljenje u skladu sa stavkom 2. ili, u nedostatku odgovora ili mišljenja Komisije, dok ne istekne rok iz stavka 1. ili, ako je to primjenjivo, onaj iz stavka 2.

Prije potpisivanja, ratifikacije ili prihvatanja međuvladina sporazuma ili izmjene dotična država članica posebno vodi računa o mišljenju Komisije iz stavka 2.

Članak 6.

Obveze obavješćivanja i procjena Komisije u pogledu postojećih međuvladinih sporazuma i novih međuvladinih sporazuma koji se odnose na električnu energiju

1. Države članice do 3. kolovoza 2017. obavješćuju Komisiju o svim postojećim međuvladinim sporazumima, uključujući sve njihove priloge i izmjene.

Ako se u postojećem međuvladinu sporazumu izričito upućuje na druge tekstove, dotična država članica dostavlja i te druge tekstove ako oni sadržavaju elemente koji se odnose na kupnju, prodaju, provoz ili skladištenje energije ili trgovanje ili opskrbu njome u najmanje jednoj državi članici ili prema njoj, ili izgradnju energetske infrastrukture fizički povezane s najmanje jednom državom članicom ili upravljanje tom infrastrukturom.

Obveza obavješćivanja Komisije utvrđena ovim stavkom ne primjenjuje se na sporazume između poduzeća.

2. U pogledu postojećih međuvladinih sporazuma o kojima je Komisija već obaviještena u skladu s člankom 3. stavcima 1. ili 5. Odluke br. 994/2012/EU ili člankom 13. stavkom 6. točkom (a) Uredbe (EU) br. 994/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ na dan 2. svibnja 2017. smatra se da je o njima obavljeno obavješćivanje za potrebe stavka 1. ovog članka, pod uvjetom da to obavješćivanje ispunjava zahtjeve iz tog stavka.

3. Komisija provodi procjenu međuvladinih sporazuma o kojima je obaviještena u skladu sa stavcima 1. ili 2. ovog članka, kao i međuvladinih sporazuma koji se odnose na električnu energiju o kojima je obaviještena u skladu s člankom 3. stavkom 5. Ako nakon svoje prve procjene Komisija ima dvojbe o spojivosti tih sporazuma i prava Unije, osobito pravilima o unutarnjem energetskom tržištu i pravom Unije o tržišnom natjecanju, Komisija o tome obavješćuje dotične države članice u roku od devet mjeseci od obavješćivanja o tim sporazumima.

Članak 7.

Obavješćivanje u pogledu neobvezujućih instrumenata

1. Prije ili nakon donošenja neobvezujućeg instrumenta ili izmjene neobvezujućeg instrumenta, države članice Komisiju mogu obavijestiti o neobvezujućem instrumentu ili izmjeni, uključujući sve njihove priloge.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 994/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o mjerama zaštite sigurnosti opskrbe plinom i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2004/67/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 1.).

2. Države članice mogu Komisiju obavijestiti i o postojećem neobvezujućim instrumentima, uključujući sve njihove priloge i izmjene.

3. Ako se u neobvezujućem instrumentu ili izmjeni neobvezujućeg instrumenta izričito upućuje na druge tekstove, dotična država članica može dostaviti i te druge tekstove ako oni sadržavaju elemente u kojima se utvrđuju uvjeti za opskrbu energijom, kao što su količine i cijene, ili za razvoj energetske infrastrukture.

Članak 8.

Transparentnost i povjerljivost

1. Prilikom pružanja informacija Komisiji u skladu s člankom 3. stavcima od 1. do 5., člankom 6. stavkom 1. i člankom 7. država članica može upozoriti treba li se neka informacija, bilo da se radi o poslovnim ili drugim informacijama čije bi odavanje moglo naštetiti aktivnostima uključenih stranaka, smatrati povjerljivom i mogu li se pružene informacije prosljediti drugim državama članicama.

Država članica daje takvo upozorenje u pogledu postojećih sporazuma iz članka 6. stavka 2. do 3. kolovoza 2017.

2. Ako država članica informacije nije odredila povjerljivima u skladu sa stavkom 1., Komisija te informacije u sigurnom elektroničkom obliku stavlja na raspolaganje svim ostalim državama članicama.

3. Ako država članica postojeći međuvladin sporazum, izmjenu međuvladina sporazuma ili novi međuvladin sporazum odredi povjerljivim u skladu sa stavkom 1., ta država članica stavlja na raspolaganje sažetak dostavljenih informacija.

Taj sažetak sadržava najmanje sljedeće informacije o dotičnom međuvladinu sporazumu ili izmjeni:

- (a) predmet;
- (b) cilj i područje primjene;
- (c) trajanje;
- (d) stranke;
- (e) informacije o njegovim glavnim elementima.

Ovaj se stavak ne primjenjuje na informacije dostavljene u skladu s člankom 3. stavcima od 1. do 4.

4. Komisija osigurava da su sažeci iz stavka 3. dostupni u elektroničkom obliku svim ostalim državama članicama.

5. Zahtjevima za povjerljivost na temelju ovog članka Komisiji se ne smije ograničavati pristup povjerljivim informacijama. Komisija osigurava da je pristup povjerljivim informacijama strogo ograničen na službe Komisije za koje je dostupnost tih informacija nužna. Predstavnicima Komisije s osjetljivim informacijama koje se odnose na pregovore o međuvladinim sporazumima, dobivenim tijekom tih pregovora u skladu s člancima 3. i 4., postupaju poštujući njihovu povjerljivost.

Članak 9.

Koordinacija među državama članicama

1. Komisija olakšava i potiče koordinaciju među državama članicama s ciljem:

- (a) preispitivanja razvoja događaja u vezi s međuvladinim sporazumima i težnje k dosljednosti i koherentnosti u vanjskim odnosima Unije u području energetike sa zemljama proizvođačima, tranzitnim zemljama i zemljama potrošačima;

- (b) utvrđivanja zajedničkih problema u vezi s međuvladinim sporazumima i razmatranja odgovarajućeg djelovanja za rješavanje tih problema i, prema potrebi, predlaganja smjernica i rješenja;
- (c) pružanja podrške, prema potrebi, razvoju multilateralnih međuvladinih sporazuma koji uključuju nekoliko država članica ili Uniju u cjelini.

2. Do 3. svibnja 2018. Komisija na temelju najboljih praksi i uz savjetovanje s državama članicama izrađuje fakultativne ogledne klauzule i smjernice, uključujući popis primjera klauzula kojima se ne poštuje pravo Unije te ih stoga ne bi trebalo upotrebljavati. Takvim bi se fakultativnim oglednim klauzulama i smjernicama, ako se ispravno primijene, znatno poboljšala usklađenost budućih međuvladinih sporazuma s pravom Unije.

Članak 10.

Izješćivanje i preispitivanje

1. Komisija Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija podnosi izvješće o primjeni ove Odluke do 1. siječnja 2020.

2. U izvješću se osobito procjenjuje u kojoj se mjeri ovom Odlukom promiče usklađenost međuvladinih sporazuma s pravom Unije, uključujući u području električne energije, te visok stupanj koordinacije među državama članicama u vezi s međuvladinim sporazumima. Procjenjuje se i učinak ove Odluke na pregovore država članica s trećim zemljama te primjerenost područja primjene ove Odluke i postupaka koji se njome utvrđuju. Izvješću se prema potrebi prilaže prijedlog za reviziju ove Odluke.

Članak 11.

Stavljanje izvan snage

Odluka br. 994/2012/EU stavlja se izvan snage s učinkom od 2. svibnja 2017.

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 13.

Adresati

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. travnja 2017.

Za Europski parlament

Predsjednik

A. TAJANI

Za Vijeće

Predsjednik

I. BORG